

помаци), 7,659 гърци и 3,169 разни. Послѣ балканската война числото на гърцитѣ намале чрѣзъ изселване, особено отъ Ксантийска околия. Но тѣхниятъ брой и прѣди 1912 година далеко не бѣше тѣй голѣмъ, както претендиратъ гърцитѣ. Тѣ живѣяха по-рано главно въ Ксанти (5000) и Гюмюрджина (около 3000) и само въ нѣколко села (около 10). Не прѣдполагамъ броятъ на гърцитѣ въ Бѣломорската низина да е билъ прѣди 1912 година поголѣмъ отъ 14,000 души. Българитѣ прѣди 1912 година живѣяха главно въ селата, а броятъ имъ въ градоветѣ бѣше малъкъ. Послѣ 1913 годнна македонски и източнотракийски прѣселенци се настаниха и въ градоветѣ. Въ Бѣломорската низина турското население не показва голѣми промѣни въ своя брой прѣзъ размирнитѣ врѣмена отъ 1912 до 1919 година.

Споредъ най-новото българско административно прѣброяване въ Бѣломорската низина, която се състои отъ околитѣ Гюмюржинска градска, Гюмюрджинска селска и Ксантийска, има 128,711 жители, отъ които 77,530 турци, 46,376 българи (29,007 християни и 17,369 мохамедани), 410 гърци и 4,405 разни. Въ послѣднитѣ 5—6 години се иселиха отъ Гюмюрджинско и Ксантийско много гърци, а се заселиха българи отъ Македония и Източна Тракия.

Сега се заселватъ наново гърци въ тая областъ, и се изселватъ българи, особено отъ Ксантийска околия, която е подъ гръцко управление.

* * *

Споредъ Букурешкия миръ ние получихме Бѣломорското крайбрѣжие между устията на